

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 10, октомври 2014 г.

Година четирнадесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие попомагате хората, изгубили здравето си за Родина

СВИКБ УЧАСТВА В СРЕЦА НА ФИРМИ И КООПЕРАЦИИ ОТ ЮЖНА БЪЛГАРИЯ

В живописното с. Горово, Смолянска област от 8 до 10 октомври се състоя среща на фирмите и кооперациите от Южна България. Тема на събирането беше регионалните възможности, колективните мероприятия, които биха могли да се осъществят със съвместни усилия. Констатира се общо безпокойство от забавянето на европрограмите и неяснотите по преференциите, въпреки че отдавна условията за работа с тях са по презумция от страна на властоимащите. Изводите за развитието на кооперативното движение са неоптимистични, надеждите - според всички, са по близки до теорията, оставаща на хартиен или електронен носител,

потъващи в чекмеджетата или задръстени сайтовете на чиновниците, гледащи с досада и от високо борбата ни за оценяване.

Несъмнено единството на съюзните членове ни дава възможности, както за координация, така и за опростяване на пътищата към интегриране на отделни региони по отношение на възможностите за по-настоятелни искания пред държавните институции и надеждата да бъдем чути, поне десетина процента.

Промените и протокола от заседанията ще бъдат готови и

внесени след изясняване на евентуалното ново правителство. В зависимост от обявяване на приоритетите му ще бъдат представени от ръководството на СВИКБ по направление на ресорните ръководители на нашата държава.

Родопите са люлка на многовековни култури. Есента там не е изглед, тя е преживяване. Хармонията на багрите е поучителна. Пожелаваме на новото правителство да вземе духа от величието на единството на нашата природа и го вкара в социалния ни живот, така че децата ни да имат бъдеще. **ВИ**

БЪЛГАРИТЕ В БЕСАРАБИЯ ПРЕДСТАВИ КЛУБ „АКТИВ“

В началото на октомври 2014 г. в Изложбената зала „Класно училище“ към Общински исторически музей

на военноинвалидните кооперации в България поздрави организаторите на изложбата. Тя гостува до 10 октомври 2014 г.

Димитър Кръстанов, началникът на Регионалния инспекторат по образованието Иван Муцевски, директорът на Регионалния исторически музей

Таня Марева и др. Изложбата е реализирана съвместно с Български младежки клуб „Актив“ в Одеса и Всеукраинската обществена организация „Конгрес на българите в Украйна“.

„Преди една година, когато се събрахме, изключително интересно беше как всички тези българи имат някакъв блян в душата за България и от всички нас, и от управляващите, зависи да направим така, че този блян да не стане разбит. Затова решихме да ги поканим и не случайно се събираме в тази къща, свързана

(гр. Брезник) бе представена изложба на стари снимки „Българите в Бесарабия: Хроника на XX век“. Изложбата се организира от Български Младежки Клуб „Актив“ и Всеукраинската обществена организация „Конгрес на българите в Украйна“ по покана на Сдружение „Бащино огнище“. След откриването на изложбата бе прожектиран документален филм за българите от гр. Болград на журналиста Веселин Цветанов. В програмата беше включена презентация на новосъздадената организация Сдружение „Бащино огнище“.

Изложбата беше открита от Симеон Мильов директор на Общинския исторически музей гр. Брезник. Борис Николов - председател на Съюза

На 18 октомври същата изложба бе открита от Сдружение „Родопски хайдуги“ в Хаджичиновата къща в Устово Смолян.

12 пана и 50 фотоса проследяват участието на бесарабските българи в културния, историческия и политически живот, празниците, традициите и обичаите на тези българи, които поради една или друга причина са се преселвали, но никога не са спирани да мислят и да жадуват за България. Изложбата е част от проявите, които родолюбците организират по повод 102-та годишнина от Освобождението на Родопите и Балканската война.

На откриването присъстваха зам.-министърът на МВР, който е родом от Устово, комисар Кирил Хаджихристов, областният управител на Смолян инж.

пряко с историческите събития“, каза председателят на „Родопски хайдуги“ Манол Ружинов.

„Идеята дойде още през 2009 г. Ние от Български младежки клуб „Актив“ в Одеса искахме да представим чрез снимките историята на едно семейство в Бесарабия, но се сблъскахме с проблема, че не можем да намерим много снимки за историята, защото по това време не са правени снимки. В същото време събирахме снимки от много семейства и в крайна сметка решихме да направим една история за нашите баби и дядовци през целия век. Най-старата снимка е от 1901 г., която показва, че българите винаги са били буден народ. Тя представя нелегална българска организация, която е била създадена тогава да работи срещу румънската власт. В Бесарабия българите винаги са били под различни политически режими – Царска Русия, Съветски съюз, Румъния, днес Украйна и Молдова. Идеята ни е да покажем как сме живели през миналия век, как сме запазили нашето самосъзнание, много хора да видят и приликите и различията“, разказа Максим Димитров, който в момента учи в България магистратура. За „Родопски хайдутини“ разбрали от приятели и от Фейсбук. „Тук в Смолян българският дух и традиции са запазени. Благодарение на сдружението на младите родолюбци резултатите са видими. Видяхме, че имаме общи цели с „Родопски хайдутини“ – родолюбието, съхраняването на историята и традицията, и решихме да работим заедно.

Българите трябва да се обединяваме, да знаем, че сме силен народ, и където и да сме, да не забравяме, че сме българи. Трябва да обичаме родното, да забелязваме хубавите и позитивни неща, защото бъдещето на нашите деца зависи от нашите дела днес“, каза Максим. **ВИ**

КНИГАТА „КРЕПИ СЕ БУЦО“ ТРЪГНА ПО БЕЛИЯ СВЯТ

Излезе от печат книгата „Крепи се буцо“ с автори Лозан Иванчев и Симеон Мильов и предпечат Георги Златарев. Книгата беше

издадена с подкрепата на арх. Михаил Михайлов, със съдействието на Общинския исторически музей – Брезник и Съюза на военноинвалидните кооперации в България. Тя ще остави освен духовната, така и писмена следа в бъдещите поколения. Господин Иванчев, както знаете от предишни публикации, е дългогодишен наш член. Представяме част от увода към изданието.

И сега, а-ха, да навърши 90, Лозан Иванчев води хора. А хора дал Бог. Едните играе в сънищата си, други заиграва наум или на живо, когато чуе народна музика. Трето хоро е това на живота и той го води леко и майсторски, и някак като на шега. Нали е граовец и игроорец от малък. Що ли? Защото го носи в кръвта си, а тя помни, или от това, казват някои, че името Граово идвало от „играй оро!“ Може би и защото от малък е играл край Конска, реката на Граово, а край нея е виждал как върбите са вплели клонови в пъстър хоровод. Върби има и край многото притоци на Конска и тези върби не спират да се

преоблича, според сезона, я в зелени, я в жълти, я в кафяви литащи. Но най-чаровни са когато се съблекат в късна есен, в очакване на белите кошули от сняг. Не може да е убягнал от погледа на Лозан Иванчев този хоровод подреден около тялото

на водата. Има ли върби – има вода. Ако водата растеше, щеше да ни показва къде има върби.

Неведоми и различни са Божиите подсказки и по тая причина хората са с различни дарования. Божият дар за Лозан Иванчев е хорото. Гледал го е, играл го е, запомнял го е и го е записал. Независимо какви имена на хорбта давали хората или с какви стъпки го рисували това невероятно българско граовско хоро.

Езикът на хората в Граово е толкова пъстър, колкото и местния говор. Уж един, а всяко село си има свой набор от думи, за да изрази света около тях, както във всяко село хората имат свои стъпки, с които разказват приказките на хората. Иначе не би имало Садовичко мъжко, Бучинско мъжко, Зидарско мъжко, Калкашко мъжко, Вискярско или Дивотинско мъжко, хора. Така с различни стъпки са разказвали и жените. Езикът на хороводните стъпки са като думите в езика на селото. С характер и характерни.

Лозан Иванчев обича да разказва и с думи и със стъпки. Прочетете как е облякъл с думи своето отечество, наречено хоро, в книгата си „Фолклорни хора и танци на песен от Граово“ (2003) и в тази книжка, в която разказва кратко, дългото хоро на живота си.”

ДЕСЕТТЕ ГОЛЕМИ ИЗВЕСТНИ-

Какво знаем и какво не знаем за подготовката на смяната на Тодор Живков и първите месеци след 10 ноември 1989 г. Каква е ролята на Горбачов, на руския и на американския посланик.

Кой скланя бай Тошо да сдаде властта? Луканов ли е кръстникът на СДС? Ето десет от най-големите известни-неизвестни около историческата дата.

1. ЖИВКОВ И ГОРБАЧОВ - ЛЮБОВ И ОМРАЗА

Михаил Горбачов става генерален секретар на ЦК на КПСС на 11 март. 1985 г. Той енергично се заема да преустрои социализма както в СССР, така и в целия соцлагер с остарелите му вождове.

В ония години като виц се разказваше, че при първото посещение на Горбачов в София Живков ехидно размахвал ръка с пет широко разперени пръста. Един вид - ти си ми петият, и теб ще надживея. Той наистина запази властта си и при четиримата властелини на Кремъл - Хрущов, Брежнев, Андропов и Черненко.

Когато Горбачов си тръгна след тази първа визита, всички български вестници излязоха с едно и също заглавие "Ще вървим заедно!". Думи, казани от съветския лидер. Така на пръв поглед всичко изглеждаше розово и безоблачно.

Но от посещенията си в Москва Живков се връщаше все по-

мрачен и по-мрачен. Горбачов твърдо въведе принципа "Дружбата си е дружба, но нефтът е с пари!" Секна евтиният петрол, който Брежнев щедро ни отпускаше, СССР вече не искаше да купува калпавите ни стоки.

Горбачов все повече се дистанцира от Живков, който открито демонстрира самочувствието на доайен сред ръководителите на соцлагера. Горби не само е много самолюбив, но и твърдо убеден, че макар и млад, той е доайенът.

Живков си позволява да му дава съвети и дори да заяви, че в България преустройството е станало още през 1956 г. и сега българите просто трябва да се наведат, докато отmine бурята.

2. ЮЛСКАТА КОНЦЕПЦИЯ И УКАЗ 56

Медиите здраво се хвърлиха да разясняват Юлската концепция и Указ 56.

През юли 1987 г. Живков решава да покаже на Горбачов, че и в България се извършва "перестройка".

В медиите гръмко е обявена новата Юлска концепция, която ще осигури промени в икономиката, администрацията и социалната област. И дори в политиката.

Скоро обаче се разбира, че тази концепция е поредната "переструктура" на Тодор Живков. Обещаните промени нямат никакъв ефект, а член 1

от Конституцията дори не е забърсан от прахта.

Затова пък властта гордо започна да вее байрака на Указ 56. Този указ като магическа пръчка трябваше да отвори нови простори пред икономиката. Даваше се зелена улица на частната инициатива. Предприемчивите хора можеха да започнат личен бизнес, който, разбира се, беше е под строгия контрол на държавата. Живков издигна мъдрата мисъл, че държавата е собственик, а трудовият колектив - стопанинът.

Това, което май само реално се виждаше, бяха частните таксита.

Кризата се задълбочи, но след години анализатори развиха тезата, че с Указ 56 БКП подготвяла своите бъдещи капиталисти (как се появиха те, виж текст № 9).

3. МИСИЯТА НА ПОСЛАНИК ГЕНЕРАЛ ВИКТОР ШАРАПОВ

През март 1988 г. за посланик в България е изпратен генералът от КГБ Виктор Шарапов. Главната му задача е да подготви свалянето на Тодор Живков от властта. Желателно е операцията да е безкръвна. Въпреки това, във всички свои разговори след 1989 г., генералът казваше, че СССР не е имала планове да сваля Живков, българите сами трябвало да направят промените.

НЕИЗВЕСТНИ ЗА 10 НОЕМВРИ

Москва избира за наследник на Живков Петър Младенов, който е съветски възпитаник. Такъв е и другият избраник - Андрей Луканов. Двамата трябва да организират заверата вътре в Политбюро.

От края на октомври Шарапов провежда няколко разговора с Живков. При първия, на който пряко се обсъжда оставката му, Живков не иска да се оттегля. Той казва: "Да, ние разбираме тези процеси. Но има и много положителни неща, от които не трябва да се отказваме. А за промените трябва да се готвим."

В друго интервю Шарапов казва обратното: "Живков разбра, че перестройката изисква промени във висшето ръководство. Затова вътрешно, струва ми се, беше готов за оставка."

В началото на ноември 1989 г. Шарапов е на среща с Горбачов, току-що се беше върнал от Берлин. Горби казва на посланика как с Ерих Хонекер стигнали до извода, че промените трябвало да станат доста по-рано, че вече са закъснели. Горбачов нарежда на Шарапов да каже това на Живков.

Казват, че на посланика е идеята в сценария по свалянето на Живков да бъдат привлечени генерал Добри Джуров, Йордан Йотов и Димитър Станишев (за тяхното участие виж текст № 7.).

В последна сметка Виктор Шарапов изпълнява възложената му задача. През лятото на 1992 г. руснакът напуска посланическият си пост. Когато тръгва за Москва, едва ли е много доволен от развитието на ситуацията в България.

4. ФАЛШИВАТА ОСТАВКА НА ПЪРВИЯ ПРЕЗ 1988 Г.

На 4 ноември 1988 г. по време на заседание на Политбюро на

ЦК на БКП Живков неочаквано заявява, че ще подаде оставка от всички постове. Останалите членове на най-висшия партийен орган са в пълен шаш. Те познават добре своя лидер и смятат, че това по-скоро е негов маньовър за проверка на лоялността им. И удобен повод понетърпеливите членове на Политбюро да бъдат отстранени.

Затова всички техни изказвания са в стил "Господи, на кого ни оставяш?". Особено стателни в молбите си Живков да остане на поста са Милко Балева, Димитър Стоянов и Йордан Йотов. Но не остават по-назад и бъдещите главни превратаджии Младенов, Луканов и Джуров.

Лайтмотивът на всички е, че другарят Живков не може да остави управлението на държавата в такъв труден исторически момент. Че е по-необходим от всякога на партията и страната.

"Трогнат" от молбите, Живков оттегля оставката си. А на всички е ясно, че ако той има истинско намерение и желание да се оттегли в "заслужен отид", никой не може да го спре.

Молбата за оставка е в писмен вид и премиерът Георги Атанасов грижливо прибира листа. Когато на 9 ноември Политбюро се събира, за да реши окончателно въпроса с оставката на Живков, Атанасов му показва молбата от 4 ноември 1988 г.

5. ЗАВЕРАТА, ЗАКВАСЕНА В БУКУРЕЩ?

Известна е версията, че в началото на ноември 1989 г. на връщане от Китай Петър Младенов спира в Москва и тогава получава от Горбачов картб-

ланш да действа. Младенов се прибира в България на 8 ноември.

Има и една друга версия - че заговорът срещу Живков е благословен от Горбачов в Букурещ, където на 6 юли 1989 г. се провежда заседание на страните от Варшавския договор.

Посланикът ни в Румъния Цветан Николов твърди, че превратът е заквасен именно там, и то под носа на Живков.

Той е водач на българската

делегация, в нея са още Георги Атанасов, Петър Младенов, Добри Джуров и Димитър Станишев. От съветска страна присъстват Михаил Горбачов, премиерът Николай Рижков, външният министър Едуард Шеварднадзе и др.

Преди началото на срещата на един от обедите в хотела, от който Живков отсъства, другите от делегацията започват да говорят, че трябва да се предприемат колкото се може побързи мерки. Генерал Джуров казва: "Момчета, разберете, трябва да побързаме. Много сериозно да побързаме. Защото може да настъпи такова време, че няма да намерим място къде да се скрием в България..." Петър Младенов го успокоява: "Бай Добри, бъди спокоен. Няма да се стигне дотам." Атанасов мълчи, но явно одобрява онова, което се говори.

ДЕСЕТТЕ ГОЛЕМИ ИЗВЕСТНИ-

От стр. 5

В почивката след едно от заседанията Живков се отегля в стаята си в резиденцията. Руснаците предлагат на останалите от делегацията разходка в двора. През цялото време Горбачов оживено разговаря с Добри Джуров. Двойка оформят премиерите Атанасов и Рижков и Шеварднадзе с Петър Младенов. Посланик Цветан Николов смята, че точно при тези разходки българите са получили своеобразен инструктаж за действие.

6. ОТКРИТОТО ПИСМО НА ПЕТЪР МЛАДЕНОВ

На 24 октомври 1989 г. Петър Младенов, министър на външните работи, се обръща към колегите си от Политбюро с откритото писмо. В него той обвинява Живков в авторитаризъм и го определя като главен виновник за дълбоката вътрешна и външнополитическа криза в България.

Младенов обявява, че подава оставка като външен министър. Това е безпрецедентен акт - никой политик и държавник в България по време на комунистическото управление след 1944 г. не е хвърлял оставка.

Има мнения, че писмото на Младенов е писано под чужда диктовка. Има и съмнения, че е сътворено след 10 ноември, когато всичко минава благополучно. Просто на превратаджиите трябва да се сложи малко героичен ореол. Александър Лилев, който живее на един етаж с Младенов, казва, че още тогава е прочел това писмо.

Самият Младенов по-късно разказваше, че първият човек, на когото дава писмото, е Станко Тодоров - на 24 октомври вечерта в дома на Радичков на рождения му ден. Дватама из-

лизат на балкона, Младенов му връчва копие и го моли, ако нещо се случи с него, писмото да стигне до ЦК, Политбюро и Резизионната комисия.

Андрей Луканов изнесе писмото в чужбина, но в спомените си Младенов не уточнява в коя точно държава.

7. ТРИМАТА ЧАВДАРЦИ СКЛАНЯТ БОЙНИЯ СИ ДРУГАР

Главните действащи лица в началото на ноември 1989 г. са Добри Джуров, Йордан Йотов и Димитър Станишев. Бивши партизани в отряда "Чавдар", с който е свързан и Живков. Твърди се, че идеята за тяхното вкарване в играта е на посланик ген. Шаратов.

Активните действия започват на 5 ноември, когато Джуров кани на вилата си Йотов. Там е и Станишев. Тримата обсъждат събитията в другите соцстрани и стигат до извода, че те ще дойдат и в България и ще засегнат и техния боен другар. Трябва да го посъветват да се оттегли.

На 7 ноември на коктейла в съветското посолство тримата искат среща с Живков и той ги кани в 10 часа на другия ден, 8 ноември. Според Йотов на тази среща Живков се съгласява да подаде оставка, но не на пленума на 10 ноември, а на следващия пленум, чиято дата още не се знае. Джуров съобщава това на премиера Атанасов. Той иска тя да не се отлага. За това настояват и Луканов и ген. Шаратов.

Тримата пак се срещат с Живков на 9 ноември в 16,15 часа - само 45 минути преди за-

седанието на Политбюро.

Познавайки нрава на вождата си, те са доста напрегнати. Живков обаче веднага им казва, че е готов да си подаде оставката на 10 ноември.

8. И ПОСЛАНИКЪТ НА САЩ СОЛ ПОЛАНСКИ ДЕЙСТВА

Сол Полански също следи внимателно драматичните събития в България през есента на 1989 г. И когато е възможно, се намесва по въпросите за човешките права и екологията, например. Както и по отношението на МВР и ДС към протестиращите в градинката пред "Кристал" по време на Световния екофорум, който се провежда в София през октомври 1989 г.

Полански дори успява да се сдобие с копие от писмото на Младенов, с което той реално иска оставката на Живков. И до днес обаче американците не казват кой е човекът, донесъл писмото в посолството.

Твърди се, че окончателното си решение да го напише Младенов взема след скандала, който вдига Живков преди обяда му с посланик Полански. Живков нарежда на външния си министър да каже на Сол Полански, че САЩ се намесват грубо във вътрешните работи на България, което е недопустимо. И че преустройството в държавата може да стане само с Живков начело.

По време на обяда двамата трябвало да обсъдят двустранните отношения между България и САЩ, но разговорът се превръща в лекция за българския суверенитет и неподходящите американски изявления.

НЕИЗВЕСТНИ ЗА 10 НОЕМВРИ

Интересни са оценките и характеристиките, които Сол Полански дава на български политици в своите секретни доклади.

В тях Йордан Йотов е определен като “шеф на пропагандата, недолюбван от интелектуалците”. За Дража Вълчева пише, че “се спряла за бивша любовница на Живков”. Атанас Малеев (брат на Мара Малеева-Живкова) е описан като “първи пример на Живковата семейственост”.

9. ЧЕРВЕНИТЕ КУФАРЧЕТА - ИМА ЛИ ГИ, НЯМА ЛИ ГИ?

“Мистериозните червени куфарчета, които създали кредитните милионери на прехода и днешните “уважавани бизнесмени”, са просто един мит. Всичко е много по-хитро.” Това твърди в секретен доклад от 1996 г. един от лидерите на БСП - Николай Добрев, вече покойник. Докладът, който подробно описва схемите за ограбване на България, никога не е публикуван.

Бившият политически съветник на Живков Костадин Чакъров обаче твърди, че червените куфарчета, пълни с пари, въобще не са мит, а Луканов е архитектът на българския капитализъм.

Според Иво Недялков, създател на фалиралата “Ийст Уест Интернешънъл Груп”, над 150 избраници получават кредити за милиони левове в първите години на прехода. През ноември 1989 г. Луканов събира избраните на среща и казва: “Назначавам ви за милионери!”. Съобщава им решение на БКП, че държавата дава възможност на фирми да се кредитират от банките.

“Какви куфарчета?! През 1993-1994 г., когато започна

приватизацията, си раздаваха цели предприятия!” Това пък е коментарът на Нора Ананиева, вицепремиер в двете правителства на Луканов и бивш депутат.

Йордан Йотов: “След 10 ноември 1989 г. висши представители на БКП начело с Луканов са раздавали държавни пари на свои приближени, за да създадат икономическа база за бъдещо управление на партията.”

Премиерът на първото коалиционно правителство след 1989 г. Димитър Попов внася конкретика: “Установихме, че от края на март 1990 г., когато излезе указът за избори за ВНС, до първата половина на декември с.г. от резерва на държавата са изчезнали 2,15 млрд. валутни лева. Това беше валутният ре-

зерв, раздаден от Луканов.”

За финал - мнението на Иван Костов: “От вероятно десетките хиляди, които започнаха да правят бизнес с куфарчетата от БКП, огромната част са фалирали. Те не стават за това, защото бизнесът си има своите правила.”

Командира не отваря дума за забогателите по време на приватизацията в неговия управленски мандат. Но това са вече мръсни тайни на прехода...

10. ОПОЗИЦИЯТА - ОТГЛЕДАНА ОТ ЛУКАНОВ?

Българската опозиция не участва в свалянето на Тодор Живков просто защото тогава не съществува. Има няколко

неформални движения, но те са още слаби. Старите партии ще започнат да възкръсват след 10 ноември. Самият СДС е създаден на 7 декември, почти месец след преврата.

Но още на третия ден след падането на Живков, на 13 ноември 1989 г., се провежда първата среща на хора от формиращата се опозиция и известни интелектуалци с Андрей Луканов. Срещата е организирана от съпругата на Николай Хайтов - Жени Божилова, която е много добра приятелка с Блага Димитрова. Хайтови и Луканови живеят в една кооперация на ул. “Латинка” 15.

На срещата присъстват: д-р Желю Желев, Блага Димитрова, Йордан Василев, д-р Петър Берон, Едвин Сугарев, Тончо Жечев, Деян Кюранов, Марко Ганчев, Анжел Вагенщайн, Валери Петров, Петко Симеонов и Стефан Продев.

По-късно д-р Желев ще нарече тази среща “нищо особено” и “говорилня”. Единственото, на което от опозицията се впечатляват, е обещанието на Луканов да бъде премахнат член 1 от конституцията.

Някои автори смятат тази “опознавателна среща” за полезна. Но други и до днес продължават да я определят като най-сигурното доказателство, че опозицията е назначена от Луканов. Дълго време след създаването на СДС някои от лидерите му, не присъствали на сбирката у Хайтови, подозират участниците в нея, че продължават тайно да се срещат с Луканов.

(По материали от Интернет)

ВЕСТНИК "ВОЕННОИНВАЛИД" ИМА ВЪЗМОЖНОСТ ДА РЕКЛАМИРА ДЕЙНОСТИ НА ЧЛЕНУВАЩИТЕ В СЪЮЗА КООПЕРАЦИИ И ФИРМИ, КАКТО И НА ДРУГИ ФИРМИ. АКО ЖЕЛАЕТЕ ДА БЪДЕ РЕКЛАМИРАНА ВАШАТА ДЕЙНОСТ, ОБАДЕТЕ СЕ НА ТЕЛ.: 076/ 60 48 74 ИЛИ ИЗПРАТЕТЕ ВАШЕТО СЪОБЩЕНИЕ НА e-mail: svik_pk@mail.bg

КООПЕРАЦИЯ "ВОЕННОИНВАЛИД" - ГР. ПЕРНИК,

Ул. "Кракра" бл. 15, ап. 7,
тел.: 076/600463; GSM 0888508091

Кооперацията извършва:

Производство на текстилни колани, шевни и трикотажни изделия.

**Сертификат:
БДС EN ISO 90012001: 2008**

ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ "КОРОНА" - ГР. ЧИРПАН

- **ИМА ОПИТ В ОБЛАСТТА НА ШИВАШКАТА ДЕЙНОСТ**
- **ИЗВЪРШВА СТРОИТЕЛНО-РЕМОНТНИ РАБОТИ**

Кооперацията разполага с квалифицирани работници за строителни дейности.

Резултатите от дейността на кооперацията и позволяват да подпомага военноинвалиди, които не са в състояние да работят.

Кооперацията предлага качествено и бързо изпълнение на дадени поръчки, при добри цени.

Фирма БОР-Л ЕООД гр. Банско извършва дърводелски услуги и предлага за продажба дървен материал ламперия обработена и строителна, греди, бичмета и други материали по поръчка на клиента.

и строителна, греди, бичмета и други материали по поръчка на клиента.

За контакти:

СВИКБ тел. 076/ 60 48 74

ВОЕННОИНВАЛИДНА КООПЕРАЦИЯ "СВЕТИ ГЕОРГИ" - ВАРНА

Тел.: 0898/46 12 46; 052/318 693

Военноинвалидна кооперация "Св. Георги" - Варна е с над 10-годишен успешен опит в извършването на следните дейности:

- Търговски услуги на граждани в страната и чужбина: търговия на фото и видео техника, материали и консумативи; фото-видео и рекламни услуги;

- Производствена дейност и услуги: строително-монтажни дейности, посреднически дейности; квалификация и преквалификация на кадри; туристическа дейност;

- Организационни дейности: организиране и експониране на фото изложби и други културни мероприятия лекции, творчески вечери, чествания на годишнини и юбилеи.

ЗАЕДНО СМЕ ПО-СИЛНИ

ТЕХНОКОН ООД
Сервиз за релъци и транспортни ленти

Фирмата е официален дистрибутор на Ammeraal Beltech BV, Холандия, Младруге, Австрия - Италия
Изработва на място релъци, транспортни ленти, конвейерни релъци, Склад релъци, транспортни релъци, зъбни колела.

Ammeraal Beltech

ТЕХНОКОН ООД

гр.София 1220, бул. "Рожен" 18
тел. 02/ 936 03 12; факс: 02/ 938 29 76,
GSM: 0878/546 293;
e-mails: technocon@abv.bg;
office@technocon.biz
www.technocon.biz

ВОЕННОИНВАЛИД Издава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Борис Николов
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
гр. Перник 2300, ПК 36
Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
Тел. / факс: 076 / 60 48 74
GSM: 0879/ 54 42 21

E-mail: svik_pk@mail.bg

Печат "Нюзпринт" - ЕООД
ISSN: 1312 - 9066